

Should I Set Up HK or
OFFSHORE COMPANY?

✓ BVI ✓ Seychelles ✓ Marshall

Start-up TIPS

FREE
Advice

NASLOVNICA

KULTURA

DRUŠTVO

MAGAZIN

KOLUMNJE

HR SVIJET TV

DEUTSCH

IMPRESSUM

MARKETING

FILM | GLAZBA | KAZALIŠTE | KNJIŽEVNOST | **KNJIGOZORI** | UMJETNOST | KULTURNA BAŠTINA | KRATKE PRIČE

YOU ARE HERE: [KULTURA](#) > [KNJIGOZORI](#) > MLADEN LOJKIĆ: SEKULARIZAM, LAICIZAM I ATEIZAM U SLUŽBI ZLOGA

Mladen Lojkić: Sekularizam, laicizam i ateizam u službi Zloga

PETAK, 02 SVIBANJ 2014 09:58

Francuska revolucija pokrenuta u laboratoriju „Velikog oka“ nije označila samo novu liberalnu političku i ekonomsku doktrinu povezanu s prosvjetiteljskom mišlju već je nagovijestila kraj monarhizma i početak borbenog laicizma koji će uskoro poput metastaza tumora zahvatiti cijeli svijet. Međutim, proces prema sekularizaciji društva, odnosno prema antropocentričnom mišljenju, započeo je još u 13. stoljeću kada su nominalisti rastakali harmoničnu zgradu teologije i vjeru odvojili od znanja. Descartesov racionalizam - traganje za istinom kao najvišim oblikom ljudskosti koja se tek takva treba sjediniti s Bogom, među kojem teza kako se svemir kreće mehanički bez Božjeg zahvata, odvela je svijet u kršćanski skepticizam. Deisti (Bailly, Spinoza itd.) zamagljivali su Božju opstojnost i udaljavali ju od čovjeka. Za njihov nauk Bog je samo napravio kozmos, navio ga poput sata i distancirao se od njega. Prema tomu deisti su tvrdili kako se Bog nije pokazao čovjeku kroz riječi iz Biblije te da se čovjek ne može približiti Bogu ni kroz jednu religiju.

Sekularizacija i laicizacija kao kritika negativnog stava prema Crkvi dobiva svoj pravi zamah pokretom duhovne obnove, prosvjetiteljstvom, izražena kroz misli mnogih umnika, pisaca, filozofa i pjesnika (Lessing, Kant, Hegel). Voltaire se cinično izruguje istinama kršćanstva, tako da prosvijećenom vladaru Friedrichu II. za stolom izjavljuje: „Što se mene tiče, ja bih svoje mjesto u nebu prodao za talir.“ Znanost se također sve više udaljava od teologije smatrajući da je sveto i religiozno samo nešto subjektivno, te prema tomu sve je profano i sve je podložno istraživanju. Dok je Johannes Kepler još gledao u planetarnom kretanju božansku harmoniju, Isaac Newton u potpunosti nastoji metafizičke zakone udaljiti iz znanosti. Antropološka slika svijeta i života ležala je na temelju liberalne ideologije prema kojoj ljudi nisu samo slobodni i jednaki već i samostalni, tj. slobodni od božanskoga zakona. U suprotnosti s tradicionalnim kršćanskim naukom, prema kojemu vlast dolazi od Boga, liberalizam je jedini mogući legitimitet vlasti dao narodu. Proces sekularizacije društva njegov idealni zastupnik, „umni bolesnik“ Friedrich Nietzsche privodi kraju pišući: „Bog je mrtav! Što su još Crkve, ako ne grobovi i nadgrobni spomenici Bogu?“

Nakon što su iluministički urotnici u 19. stoljeću zapalili cijelu Europu, a pokušaj restauracije doživio neuspjeh, Prvi vatikanski sabor kojega je sazvao papa Pio IX. 1869. godine pokušao se pozabaviti problemom socijalne politike, ali ne načinom kako su to zagovarali liberalni ideolozi, već kršćanskim načelima. Pontifikat pape Pia IX. je najduži u povijesti papinstva (1846.-1878.), a Papa je u vremenu masonske ekspanzije pokušao upozoriti svijet na masonsku neimarsku religiju kojom slobodni zidari vješto manipuliraju i osvajaju Planet. Izdao je nekoliko bula, a najsnažnije je odjeknula *Et si multa* u kojoj je prvi puta masonstvo proglašeno djelom Sotone. Sabor je prekinut 1870. godine, predajom Rima i padom Papinske države i nikad nije nastavljen. Znakovito je da je prigodom sazivanja Prvog vatikanskog koncila masonstvo istodobno u Napulju sazvalo svoj „ekumenski antikoncil“ s čudovisnom porukom: *Katolička religija je laž. Njezina vladavina je kriminal.*

Pontifikat pape Lava XIII. (1878.-1903.) označio je početak socijalnog katolicizma.

NAJNOVIJE NA PORTALU >>

- Knjigozori Miljenka Stojića: Most
- Završeni 2. Vidik fest
- Preminuo Mišo Relota
- 'Outsourcing' ili 'brigo moja prijedi na drugoga'!
- Obilježena obljetnica ubojstva dvanaestorice redarstvenika u Borovu Selu
- Čiro Blažević više ne misli što je mislio!
- Mladen Lojkić: Sekularizam, laicizam i ateizam u službi Zloga
- HSK: Uvećavanje broja žrtava Jasenovca šteti hrvatskom narodu
- Kladnjice: Proslavljen blagdan svetog Filipa i Jakova, apostola
- Željana Zovko u Slavanskom Brodu: Ne zaboravite da samo stabilna BiH s ravnopravnim Hrvatima u njoj daje stabilnost i ovom kraju

Doktrinarno djelovanje tog Pape, kojega su jednako snažno zaokupljivale dvije protubožje stvarnosti - neljudski kapitalizam i materijalistički i ateistički marksizam, jedno je od najvećih u povijesti Crkve. Njegovo dogmatsko djelo sadržano je u dvadesetak enciklika i brojnih dokumenata u kojima iznosi jasne poglede protiv socijalizma, komunizma, nihilizma i masonstva (svakako je najpoznatija enciklika, ona protiv masonstva *Humanum genus* iz 1884.). Međutim, papinom enciklikom *Rerum novarum* (Nove stvari - 1891.), Papa zahtijeva od država da ne budu puki promatrači procesa koji je zagovarao liberalizam, odbacuje načelo klasne borbe, zahtijeva od poslodavaca i radnika skladnu suradnju u izgradnji boljeg društva, zalaže se za zaštitu privatne imovine, ali i za pravednu plaću za radnike. Tom enciklikom Lav XIII. je progovorio o onome što je danas najpotrebnije i najaktualnije, razvoj katoličkog kršćanskog nauka u borbi protiv sekularizma i laicizma, kao i kako organizirati radnička udruženja kršćanske inspiracije.

„Sekularizam“, „laicizam“ i „ateizam“ su tri najrazornije ideologije u službi kulture smrti, pomoću kojih je totalitarni neoliberalizam usmjerio masonsku oštricu protiv Boga i čovjeka, odnosno protiv Crkve. Za pojam „sekularizam“ (latinski *secularism*) općeprihvaćeno je mišljenje da on ustvari znači odvajanje vjere od ovoga svijeta, od društvenih gibanja i politike, što na kraju ipak rezultira krajnjim stavom o prihvaćenosti vjere kao osobnog odnosa čovjeka s Bogom. Budući da religije (pritom se uvijek misli na Katoličku crkvu) nisu više bile sposobne da čovječanstvo okupe oko viših vrijednota, da odgoje čovjeka za poštivanje sklada, reda, zakonitosti, pravičnosti i solidarnosti, a svijetu koji se otkrio kao duhovna cjelina nisu priskrbile odgovarajuće duhovno jedinstvo, proces sekularizacije će ujediniti svijet sa čvrstim zajedničkim središtem životnog bitka čovjeka.

Međutim, ispravan prijevod riječi „sekularizam“ znači nevjera (ateizam) ili svjetovna teorija (laicizam). Prema ispravnoj terminologiji vidljivo je da sekularizam ne samo da je suprotan pojmu budućeg svijeta, već on u potpunosti negira vjersku vlast i u potpunosti je proturječan vjeri. Sekularizam je ustvari đavolji „socijalni“ pokret koji ima zadatak odvratiti čovjeka od budućeg Božjeg svijeta i zombizirati ga ka svom jedinom cilju, posvećivanju i robovanju ovom svijetu. Njegova najmračnija dogma je sekularna država, jer kroz sekularnu državu sekularizira se cijelo društvo.

Za sekularizaciju se koriste i termini poput desakralizacija i dekrizacijacija. Ona je otpočela u 19. stoljeću kada se pod sekularizacijom počelo označavati nasilno prisvajanje crkvene imovine, kada je u glavama bogohulnih teoretičara, tipa Sigmunda Freuda, Karla Marxa i sl., sekularizacija bila samo privremeni proces jer će razvojem znanosti religije u društvu potpuno nestati. Religije nije nestalo, ali sekularizam kao negacija religije ukomponirao se u gotovo sve države zapadnog svijeta. Ne samo da je vjera odvojena od države, već je stvoreno „demokratsko i tolerantno“ društvo u kojem se svaki građanin može slagati ili ne slagati s religijom.

Sekularizam je ušao i u religije. Protestantizam je imao najviše „iskustva“ sa sekularizacijom u svojim redovima: odbacio je mnoge crkvene dogme i sve Sakramente izuzev krštenja; „modernizirao“ je kršćansku vjeru; dokinuo razliku između svećenika i laika; odbacio je hodočašća, štovanja svetaca i relikvija kao i štovanje Blažene Djevice Marije, itd. Drugim riječima, protestantizam je sekularizirao Crkvu iznutra, a reformacija je ojačala vjerski pluralizam. Zato je protestantizam postao šticenikom judeo-masonstva.

Sekularizacija je fenomen koji životne stvarnosti ne gleda na sakralni način jer da bi razum bio slobodan mora se osloboditi svih vezanosti. Sekularizacija je tako postala proces emancipacije ljudskog razuma i samog čovjeka. U tom se procesu posebice odražava proces demitizacije, koji želi racionalizirati sve religiozne stvarnosti, želi ih podvrgnuti razumu. Što joj se vjernici više suprotstavljaju to ona postaje sve više ateistička i protukršćanska. Taj proces postavlja neumoljiva pitanja vjerniku i suvremenom čovjeku kojemu Crkva postaje sve više dogmatska tvorevina, protivnik demokracije i slobode razuma, kao da si prisvaja najviši autoritet u gotovo svim pitanjima ljudske egzistencije, poglavito u pitanjima religije, etike i smisla postojanja. (Tomislav Ivančić: *Ako Bog umre*, Teoizija, Zagreb, 2008. str. 10. i 153.)

Sekularizam kao produkt neoliberalizma - najsumanutijeg totalitarizma s ljudskim likom, običan je eufemizam za izbacivanje Boga Isusa Krista iz čovjeka, neki oblik izokrenutog egzorcizma. U ergocizmu svećenik zaziva Duha Svetoga da istjera đavla iz opsjednute osobe, a u sekularizmu Sotona zavodi čovjeka kako bi izbacio Boga iz svog življenja. Sekularizacijom društva, marginalizacijom Crkve i potpunim odvajanjem Crkve od države, sekularistički apostoli permanentno se prokušanim liberalnim frazama trude objasniti golemu nejednakost, neutralnost, teror vjernika nad nevjernikom, itd. u teokratskim državama, odnosno dokazati zašto je vjera uvijek bila nedjelotvorna ili nedovoljno dobra za uređenje društvenih odnosa u državi. Ako se vjerom to nije uspjelo onda niti Bog nije savršen. Ako pak Bog nije savršen onda ni nije neki Bog, već je Bog samo „psihološka potreba“ i utjeha slabih i siromašnih. Drugim riječima, sekularizmom se institucionalizirala ljudska oholost kojom se želi dokazati da je sve Božje glavni čimbenik nesklada te da se bez Boga mogu najbolje urediti odnosi među ljudima. (Marko Francišković: *Hrvatska knjiga opstanka*, Biblioteka Dva Srca, Zagreb, 2006. str. 167. i 168.)

Laicizam kao svjetovna teorija sekularizma je doktrina koja se izravno poziva na iluminističku tradiciju. Ta doktrina je koloplet akcijskih pokreta, od fašista do ekologista, koji se bore za apsolutnu pobjedu protivjerskog racionalizma. Iluminizam, osim što snažno

podupire individualizam, kao autonomiju i slobodu svakog pojedinca, bezuvjetno podupire svaku bljutavu religiju koja zatire naravni zakon života i smrti. To znači da je laička teorija kulture smrti izravno odgovorna za banalizaciju dara smrti; za pobačaj, eutanaziju i kontracepciju (poput umnika Hegela koji je preporučivao samoubojstvo kao najveće pravo i kao najveću slobodu svakog pojedinca); za eliminaciju svakog morala i svake Božje religije, za sveopći subjektivizam i agnosticizam prema svakoj tvrdnji koja se odnosi na život, za relativizam u pitanjima općih vrijednosti, za nihilizam kao završnom smislu ljudskog življenja i smrti.

U ruhu laičkog (ili laicističkog) despotizma i skrovitog terorizma (mediji, biomedicina, farmacija, hrana, demografija, pravni sustavi itd.) super stalež masonskih eugenika tzv. demokraciju gleda kao na svoje isključivo djelo. Sarkazmom gledajući na kršćanstvo, čovječanstvu se usađuju cijep kako je demokratska metoda glasovanja (većinom glasova) prirodna masonstvu, a strana kršćanstvu. Budući da je prema njima laicizam napredak za demokraciju, proizlazi da istinski demokrati mogu biti samo laicisti. Zato nisu rijetki primjeri kako se upravo masonstvo ukorporira u raznorazna kvazidemokratska društva, čak i osobno javno nastupajući u tobožnjoj borbi za pravo čovjeka, čak i za pravo za život. Jasno da je to samo velika opsjena. Jedino pravo čovjeka, „pravo na život“, danas imaju sijači smrti, oni koji truju planetarno pučanstvo nenaravnom GM hranom i iniciranim epidemijama, koji vrše eutanaziju, pobačaj...

A što je to ustvari laicistička liberalna demokracija? Najeklatantniji primjer etatizacije društva putem najrazornije obmane - „slobodnih“ medija. Trećem (ropskom) stališu pučanstva – planetarnom puku stavila se „kresta taštine“, učinilo ih se „važnim“ što imaju slobodu mišljenja i odlučivanja. Svi su postali dubokoumni mislioci, vrlo važni demokrati koji misle da „misle“ i odlučuju o vlastitoj sudbini. Međutim, puk više nije sposoban misliti, donositi vlastita promišljanja i vlastite zaključke. Njegovo mišljenje postalo je ono koje mu se sustavno nametnulo putem podaničkih političkih i društvenih struktura srednjeg stališa te javnih glasila i tiskovina koja su u isključivom vlasništvu darvinističkih „nadjudi“- vladara svijeta. Njegov medijski isprani mozak srozao se na razinu puke animalnosti. Sloboda kao metafizička kategorija postala je asocijacija zombiziranog stanja tzv. slobodnih mislioca. Stvoren je zombi-čovjek, zombi-pojedinac, „Novi čovjek“ novog doba. Proces ide dalje s ciljem stvaranja zombi-naroda, zombi-čovječanstva.

„Slobodni mislioci“ sve više napuštaju svijet s Bogom i svjesno se uživljaju u stvarnost bez Boga i budućnosti. Ako vjerujemo da čovjek bez Boga ne može funkcionirati onda je ateizam bolest ili „životna odluka“. Ateizam tako može biti protest protiv vjere ili izraz nevjere. On na neki način postaje religija, ali religija „Božje odsutnosti“, „Božje šutnje“ u svijetu. Taj teoretsko - praktički ateizam pokušava logičkim izvodima dokazati da Boga nema. Na osnovu te činjenice ateisti stvaraju mentalitet ljudi bez Boga te žele dokazati kako dobro može funkcionirati ateistički svijet. Oni relativno sretno žive, slobodniji su od kršćana i ne može se reći da su svi zli i nemoralni. Jedan dio njih mirno umire bez molitve i Svetih sakramenata, jer se ne boje Božjeg suda, i ne plaše se pakla i Boga. No, život bez vjere je suviše zamršen. To najbolje možemo vidjeti u ateističkoj filozofiji Sartrea, Camusa i dr. Živjeti bez vjere znači nalaziti se u nekom nihilističkom stanju, a potom ipak tražiti neke druge oslonce. Poznato i koje!

Borbeni ateizam ili antiteizam, poput marksizma, ne iscrpljuje se dokazima da Boga nema, jer je to Sizifov posao, već sve svoje ateističke snage usmjerava u borbu protiv svake Božje religije. Na čijoj su strani ti koji šire ideje radikalnog ateizma optužujući Crkvu da sustavno zaglupljuje puk, a na drugoj strani potiču urotu protiv „izmišljenog kršćanstva“ raznim ezoteričnim skupinama s istoka, *yoginima*, nekromantima, spiritistima, *new-agovcima* itd.? Dok se s jedne strane zamjenjuje vjera u pravoga Boga kao smetnje apsolutnoj čovjekovoj slobodi s vjerom u bezvjerstvo, a moderna psihologija i parapsihologija imaju zadaću da sve nadnaravne fenomene prikažu kao naravne i znanstveno utemeljene, na drugoj strani se potiče vjera u mnogoboštvo posredstvom hinduističkog samospasenja ili se planetarnom puku nude razni miksevi gnostičkih i sinkretističkih pokreta, sljedbi i sekti. Upravo u pojmu ateističke „materijalnosti“ i ideologiji *zlatnog teleta* bliska je poveznica ateizma i sotonizma. Kod jednog i drugog se glorificira čovjek.

U Hrvatskoj imamo sjajan primjer kako se protežira doktrina laicizma i ateizma kroz jednu ekstremno lijevu strančicu u kojoj osim njene predsjednice, ekološke feministice i ateistice Mirele Holy rijetko tko u Hrvatskoj može prepoznati još nekog člana stranke. Medijskom agresivnom propagandom od te minorne građanske skupine umjetno se stvorila respektabilna politička snaga. Umjesto da javnost osuđuje ćudoredno poljuljanu gospođicu Holy zbog nepotizma, medijski stroj u službi „Velikog oka“ od nje je načinio žrtvu, veličajući je kao milu osobu prepunu općeljudskih vrijednosti. Gospođica Holy postala je „zvijezda“ medija, ona je tu kad god nešto treba obrazložiti i komentirati, a i ankete je maze. Zašto je tako? Zato što javno unaprijed odbacuje bilo kakvu suradnju sa strankama desnog konzervativnog svjetonazora, što ističe kako je za nju brak patrijarhalna institucija koja regulira odnose među supružnicima na način koji je njoj neprihvatljiv, a ako je već tu onda to isto mora vrijediti i za homoseksualne parove, što nikada nije željela imati djecu...Na još nešto treba posvetiti pozornost kod te gospođice! Na njenu vanjštinu. Na koga nas podsjeća?

Svu tu medijsku opsjetu sluša programirani um kršćanskog hrvatskog puka. No taj puk pod strašnim terorom medijske manipulacije živi u hipnotičkom snu pa se nećemo ponovo

iznenaditi kada na sljedećim izborima opet glasuje za one koji imaju „želudčane tegobe“ kod svakog spomena imena Božjeg. U taj koloplet uskočio se i jedan od prvaka sindikata Vilim Ribić. Ne poznajući njegov svjetonazor apsolutno ga treba podržati kada traži prijevremene izbore, možemo ga i razumjeti ako ne želi glasovati ni za SDP ni HDZ, ali da u forsiranju nekog svog „novog kursa“ - trećeg puta protežira stranku Mirele Holí? Pa zar on uopće ne sluti da je ta strančica krajnje lijevo „društvo kćer“ SDP-a s kojime će ići u koaliciju ukoliko to rezultati izbora budu zahtijevali. O, blažene li prostodušnosti!

Svaki kršćanin mora znati da u današnjem desakraliziranom svijetu, u kojem laicizam, ateizam, ili lažni ateizam, tjera Crkvu u dijasporu i prisiljava ju da bude „malo stado“, kada se stječe dojam kako će u skoroj budućnosti istinski kršćani ostati još samo malobrojni posljednji pregalaci, najpogubnija je stara varka Sotone - uvjeriti čovječanstvo da on ne postoji. Jer ako on ne postoji, ne postoji ni pravi Bog.

S druge strane krajnje obazrivo treba gledati i na suvremenu ideološku smicalicu, na one ateiste koji u biti i nisu ateisti već masonska braća ili čak i sotonisti, a kažu za sebe da su antireligiozni, ili da su agnostici, da neki Bog postoji, ali ga oni ne mogu spoznati...

Korišteni dijelovi iz knjige *Tko želi razoriti Crkvu*

Mladen Lojkić

Vezani članci:

-Mladen Lojkić: Liberalizam – ideologija protiv Boga i čovjeka

BIO Konopljino Ulje

 konoplji.noulje.hr

Pomaže kod mnogih alergija. Želite li saznati više?

 Share

 Like 28

Share

Tweet 0

RESET USER SETTING